

מדינת ישראל

יוסף חיים שפירא
מבקר המדינה
ונציב תלונות הציבור

20 במרץ 2017

תיק מס' 1022205

החלטה בתלונת עו"ד- [REDACTED] בשם [REDACTED] על רשות העתיקות

(להלן - המתלוננת), [REDACTED] ברשות העתיקות (להלן - הרשות), פנתה ב- 27.7.16, באמצעות עו"ד [REDACTED], למבקר המדינה ונציב תלונות הציבור (להלן - הנציב) בבקשה לקבל צו הגנה לפי סעיף 45 לחוק מבקר המדינה, התשי"ח-1958 [נוסח משולב], נוכח הודעת הרשות על כי לא עמדה בהצלחה בתקופת הניסיון בתפקידה [REDACTED] אליו נבחרה במכרז פנימי [REDACTED].

לדבריה, סמוך לאחר כניסתה לתפקיד סירבה לשתף פעולה עם מעשי שחיתות ופעלה לניהול תקין ברשות. כך, למשל, היא סירבה לדרישת הממונה הישיר שלא תקזז משכרו סכומים שונים שהיה עליו להשיב לקופת הרשות, בהתאם לדרישת הממונה על השכר, ביטלה לחשבות שכר הקצאה של 60 שעות עבודה מהבית שלא היה להן צידוק ענייני, והודיעה כי לא תשלים עם נוהג לא תקין ולפיו עובדים ברשות נוטשים את מקום העבודה שעות רבות ללא דיווח, מקיימים הפסקות ארוכות ללא החתמת כרטיס, ועוד.

לטענתה, בתגובה לפעולותיה אלה החלה מסכת התנכלויות כלפיה, אשר מצאה את ביטויה, בין היתר, בביטול תכנית העבודה שהכינה, בעקיפת סמכותה המקצועית, בשיח פוגעני ובניכור ונידוי על ידי בכירים וכפיפים, עד להודעה על הפסקת תקופת הניסיון שלה בתפקיד.

עם קבלת התלונה ניתן למתלוננת, ב-31.7.16 צו הגנה זמני. ב-13.9.16 התקיים לפניי דיון במעמד הצדדים, במסגרתו הודיעו לי הצדדים שהגיעו להסכמה ולפיה המתלוננת תשוב לתפקידה [REDACTED] ומנהל הרשות יפעל ככל יכולתו לאפשר לה סביבת עבודה נעימה וראויה ויבהיר לעובדים שעליהם לשתף עמה פעולה באופן מכובד ומקצועי. להסכמה זו נתתי תוקף של החלטה, ובעקבות כך פקע תוקפו של הצו הזמני.

דא עקא, ההסכם בין הצדדים לא האריך ימים, וב-22.1.17 נתתי צו הגנה זמני נוסף ולפיו המתלוננת תמשיך בעבודה [REDACTED] ללא פגיעה בתפקידה במעמדה בסמכויותיה ובזכויותיה כעובדת, לרבות זכותה לאווירת עבודה נאותה, זאת עד למתן כל צו או הוראה אחרת על ידי, אלא אם יגיעו הצדדים להסכמה על הצבתה של המתלוננת בתפקיד אחר ברשות, מבלי לפגוע בזכויותיה, עד לסיום חבירו. המתלוננת, ששהתה עובר למתן הצו הזמני בחופשת מחלה ארוכה, ביקשה לחזור לעבודתה ואולם הרשות הפנתה אותה לוועדה רפואית שתקבע תחילה את כשירותה הרפואית. עניין זה טרם נדון בוועדה.

בעקבות מתן הצו הזמני זומנו הצדדים ובאי כוחם לדיון נוסף לפניי, שבו שטחו את טענותיהם. בסיום הדיון הודיעו לי הצדדים על הסכמתם בדבר סיום העסקת המתלוננת ברשות, תוך שהם מסמיכים אותי לקבוע לפי שיקול דעתי את הסכום שישולם למתלוננת עם סיום עבודתה.

משרד מבקר המדינה

לצורך קבלת ההחלטה בדבר הפיצוי הראוי בחנתי את הטענות והמסמכים שהוצגו לפניי ושקלתי את כלל השיקולים הצריכים לעניין, ובכלל זה את נסיבות המקרה, את שכרה של המתלוננת, גילה ומשך העסקתה ברשות. כמו כן, נתתי דעתי לכך שבשל הסכמת הצדדים לא התבררה התלונה לגופה ולא נקבעו בה ממצאים.

בסיכומם של דברים הגעתי לכלל החלטה כדלקמן:

- א. המתלוננת תסיים עבודתה ברשות בתוך 15 ימים מיום מתן החלטה זו (להלן - מועד סיום העבודה). סיום ההעסקה דינו כפיטורים.
- ב. במועד סיום העבודה תשלם הרשות למתלוננת פיצויים בסך של 250,000 ₪.
- ג. סכום זה ישולם למתלוננת בנוסף לכל זכות המגיעה לה בגין סיום העסקתה לפי כל דין או הסכם, לרבות תקופת הסתגלות, ובנוסף לזכויות שנצברו לה בקופת פיצויים, פנסיה, קרן השתלמות וכיו"ב.
- ד. ביצוע החלטתי יהווה סילוק סופי ומוחלט של כל התביעות של בן הצדדים ביחס לתקופת עבודתה של המתלוננת ברשות וסיומה.
- ה. עם מתן החלטה זו תודיע הרשות למשרד הבריאות על סיום יחסי העבודה בין הצדדים בגינו התייטר הצורך בקיום ועדה רפואית לבדיקת כושר עבודתה של המתלוננת.

יוסף חיים שפירא, שופט (בדימוס)
מבקר המדינה ונציב תלונות הציבור

ירושלים, כב־אדר התשע"ז
20 במרס 2017